

مقام معظمبر هبری:

مایل نبودم از واکسن غیر ایرانی استفاده کنم

واکسن خارجی در کنار واکسن ایرانی ای برادی ندارد

صفحه ۲

سخن روز

تصویر امنیت ملی ما در افغانستان

سیدعلی خرم
استاد دانشگاه - حقوق بین الملل

با شروع خروج نیروهای ناتو از افغانستان از یکسو شاهد پیشروی نظامی طالبان در مناطق مختلف افغانستان بوده که بی شک بدون رضایت آمریکا صورت نگرفته و از سوی دیگر طالبان با بمب گذاری و انفجارهای مختلف، عمدتا اقلیت شیعه را هدف قرار داده و به کشتار مردم بیگناه و به ویژه نوجوانان و کودکان پرداخته است. در ایران ۴۰ سال است گفته می شود...

همین صفحه

یادداشت ۱

هزینه های تلخ تا کی؟

محمد زاهدی اصل
استاد دانشگاه علامه طباطبائی

خبر در گذشت و زخمی شدن تعدادی از خبرنگاران در حادثه تلخ آذربایجان غربی بسیار تاسف و ناثر بر انگیز بود. وقتی شنیدیم یکی از این خبرنگاران، از دانش آموختگان دانشگاه علامه طباطبائی و دیگری دانش آموخته دانشگاه تهران بوده که جانشان را در مأموریت برای تهیه خبر و گزارش، از دست دادند...

همین صفحه

یادداشت ۲

امکان تغییر در سیاست خارجی دور از انتظار است

مهدی مطهر نیا
آینده پژوه سیاسی و اجتماعی

سیاست خارجی در ایران از دالان پریهایوی تصمیم سازی می گذرد و در نهایت در چارچوب فراقوه مجریه و در مرکزیت تصمیم گیری نظام جمهوری اسلامی ایران؛ یعنی شخص رهبری نظام به فرجام می رسد. این امر اکنون کاملا هویدا و توسط ایشان پس از انتشار فایل صوتی محمدجواد ظریف مورد تایید قرار گرفته است. لذا...

همین صفحه

قرار گرفتن ذیل بند هفتم یعنی چه؟

رضانصری
تحلیلگر مسائل بین الملل

قرار گرفتن ذیل فصل هفتم یعنی شورای امنیت کشور شما را رسماً «پهنیدی برای صلح و امنیت جهان» تشخیص داده است و همه دولت های عضو سازمان ملل را ملزم به اجرای تمام تمهیدات قهریهای می دارد که علیه شما به تصویب رسانده است. به مورد عراق از ۱۹۹۰ تاکنون نگاه کنید! قرار گرفتن ذیل فصل هفتم یعنی خروج پرورنده کشور از شورای امنیت تابع تشخیص و «حق وتو»ی آمریکا و دولت های متخاصم می شود که گاه تا چند دهه به عادی سازی وضعیت کشور شما رضایت نمی دهند. قرار گرفتن ذیل فصل هفتم یعنی آغاز یک فرایند تصادفی تهدید فشرده که می تواند به اقدام نظامی ختم شود؛ آن هم زیر چتر حمایت حقوق بین الملل، سازمان ملل و افکار عمومی. حال، در برجام، نه تنها کشور از ذیل فصل هفتم خارج شد بلکه تاریخ دقیق ختم پرورنده هسته های ایران در شورای امنیت نیز پیشاپیش تعیین شد! یعنی بر خلاف تمام موارد مشابه، دیگر آمریکا و دولت های متخاصم نمی توانند با اعمال «حق وتو» مانع خروج پرورنده از شورای امنیت شوند. عده ای دوست دارند با اشاره به آسیب های ناشی از تورم سرسبز اقتصادی و تحریم های غیرقانونی یکجانبه دولت ترامپ این دستاورد بزرگ دولت روحانی و شادهاگر دیپلماتیک آقایان ظریف، عراقچی، تخت روانچی و دیگران را در دام این بازی های جناحی افتاد؛ و از آن مهم تر نباید اجازه داد ترویج این تحلیل های مغرضانه سیاسی باعث شود در دولت بعدی تبعات درگیری مجدد با شورای امنیت دست کم گرفته شود.

یادداشت های آرمان ملی

سر مقاله: احمد شیرزاد
برجام، مهم ترین اولویت دولت آینده

صفحه ۲

هدایت... آقای

مردم واقعبیت رami بینند

صفحه ۲

محمد فاضلی
بازگشت به زندگی معمولی

صفحه ۶

ویدئو استورن
روزگار تلخ ننشستن «عبسی»

صفحه ۸

«پیغوز» توهین خواندن جهانپور

گفت و گوهای آرمان ملی

علی صوفی:
اصولگرایان هم قائل به مذاکره هستند

صفحه ۳

محمود افشار دوست:
میدان المپیک سخت است

صفحه ۱۵

روزنامه صبح ایران

شماره ۱۰۴۴

شنبه ۱۴۰۰۰۵۰۵

۱۵ ذی القعدة ۱۴۴۲

۲۶ ژوئن ۲۰۲۱

صفحه ۱۶

قیمت ۴۰۰ تومان

armanmeli.ir

«آرمان ملی» از دو حادثه، یکی بی تدبیری و مرگ ۷ گزارش می کند:

وقاحت تمام؛ نه استعفا، نه پاسخگویی

داغ عدم استعفا و بی تدبیری بر دل خبرنگاران و سربازان

آرمان ملی: هنوز ۴۸ ساعت از درگذشت تلخ دو خبرنگار نگذشته بود که باز هم حادثه اتوبوس ها در جاده یزد حادثه آفرید و جان پنج سرباز معلم را گرفت و روزهای تلخی را برای مردم رقم زد. حادثه های که برای خبرنگاران در آذربایجان غربی...

صفحه ۸

«آرمان ملی» روایت می کند:

حرف راست را از «قاضی زاده هاشمی بشنو!»

این اعتراف بی برده نشان می دهد خبری از حداقل آزادی های سیاسی و رقابت های حزبی نیست

آرمان ملی: اظهارات اخیر امیرحسین قاضی زاده هاشمی از نامزدهای ریاست جمهوری ۱۴۰۰ و گفت و گویش با ایلمناکتاکی دارد که قطعا می تواند باعث نگرانی خیلی ها از روند در پیش گرفته شده برخی افراد باشد. بسیاری از این گفت و گو با عنوان نوعی اذعان به تلاش برای تغییرات ساختاری و استراتژی...

صفحه ۶

پیر محمد ملازهی، کارشناس مسائل افغانستان در گفت و گو با «آرمان ملی» بررسی کرد:

بحران نظامی در مرز افغانستان

۶۰ درصد افغانستان به تصرف طالبان در آمد

ایران حمایت خود از هزاره ها را متوقف نکند

صفحه ۶

دکتر پیروز مجتهدزاده در گفت و گو با «آرمان ملی»:

رئیس بدون دیپلماسی فعال نمی تواند اقتصاد را سامان دهد

رئیس از بر خور دایدنولوژیک با مسائل سیاست خارجی پر هیز کند

عکس: آرمان ملی / فاطمه فتاحی

صفحه ۱۱

مطلبه گران واکسن، «پیغوز» خطاب شدند!

معاون اول رئیس جمهور: نباید انتقادهای کم تحمیلی و اهانت بر خورد شود

صفحه ۸

سیدحمید حسینی در گفت و گو با «آرمان ملی» مطرح کرد

صادق لاریجانی جایگزین احتمالی آیت... جنتی!

فائزه هاشمی در پاسخ به «آرمان ملی»: روحانی فعلا فقط مجمع تشخیص می رود

صفحه ۳

گزارش «آرمان ملی» از مشکلات تسویه بدهی های دولت از محل تحویل نفت خام

نفت به جای بدهی؛ کجایفر و شد؟

حیات شرکتهای کوچک به خطر می افتد: تر دیندکنند

صفحه ۴

مطلبه گران واکسن، «پیغوز» خطاب شدند!

معاون اول رئیس جمهور: نباید انتقادهای کم تحمیلی و اهانت بر خورد شود

صفحه ۸

سیدحمید حسینی در گفت و گو با «آرمان ملی» مطرح کرد

صادق لاریجانی جایگزین احتمالی آیت... جنتی!

فائزه هاشمی در پاسخ به «آرمان ملی»: روحانی فعلا فقط مجمع تشخیص می رود

صفحه ۳

گزارش «آرمان ملی» از مشکلات تسویه بدهی های دولت از محل تحویل نفت خام

نفت به جای بدهی؛ کجایفر و شد؟

حیات شرکتهای کوچک به خطر می افتد: تر دیندکنند

صفحه ۴

تصویر امنیت ملی ما در افغانستان

سیدعلی خرم
استاد دانشگاه - حقوق بین الملل

با شروع خروج نیروهای ناتو از افغانستان از یکسو شاهد پیشروی نظامی طالبان در مناطق مختلف افغانستان بوده که بی شک بدون رضایت آمریکا صورت نگرفته و از سوی دیگر طالبان با بمب گذاری و انفجارهای مختلف، عمدتا اقلیت شیعه را هدف قرار داده و به کشتار مردم بیگناه و به ویژه نوجوانان و کودکان پرداخته است. در ایران ۴۰ سال است گفته می شود جمهوری اسلامی صرفا در قوه مجریه تبیین و تشریح نمی شود و حتی قوه مجریه در نظام تصمیم سازی در رکن نخست این معنا نیست. اگر چه در مقام اجرا دستگاه وزارت امور خارجه به عنوان دستگاه دیپلماتیک آن را رسماً اجرا می کند اما خود وزارت امور خارجه هم مزموچی از نیروهای متفاوت فراقوه مجریه در قوه مجریه هستند که در مسیر پیاده سازی سیاست خارجی می شوند. تغییر و تحول در مساله های تحت عنوان سیاست خارجی در دست قوه مجریه نیست؛ بلکه در چارچوب سیاست های فراقوه مجریه به انجام می رسد. از این رو باید بگویم آنچه تحت عنوان سیاست خارجی در دوران بعد از روحانی گفته می شود تنها در سطح ادبیات و بعضی از تاکتیکها و تکنیکها می تواند تمایز ایجاد کند؛ اما تفاوتی وجود نخواهد داشت. در اینجاست که باید میان دو مفهوم تفاوت و تمایز مرز گذاری کنیم. معتقدم تفاوتی در سیاست خارجی ایران روی نخواهد داد اما تمایزهایی از منظر ادبیات و کاربرد واژگان و همچنین روش های پیاده سازی دستگاه دیپلماسی در نهایت احتمال وقوع دارد اما امکان تغییر در سیاست خارجی با تغییر ریاست جمهوری در ایران دور از انتظار است. از طرف دیگر آقای رئیسی به عنوان یکی از اصلی ترین نیروهای جناح اصولگرا و مصطلح به انقلابی مطرح است که به هر تقدیر در سیاست خارجی هرگونه نزدیکی به ایالات متحده آمریکا یا پذیرش قواعد بین المللی جبری خارج از مرزهای ملی را سارژن تلقی می کند و به نیروهای رقیب خود در این زمینه نقدها و جهت گیری های خاصی را مطرح کرده اند و اکنون با به دست آوردن قدرت باید جوابگوی آن مواضع و نظریات و دنبال کننده آن هیفاتیهایی باشند که بر پروان به نقد دولت های پیشین در زمینه سیاست خارجی پر داخته اند. لذا آنچه مسجل است اینکه سیاست خارجی ایران در بر تو این تغییر و تحول در حالت پارادوکسیکال قرار می گیرد. از یک طرف به هر تقدیر فشار های بین المللی بر ایران و اقتصاد ایران بسیار بالاست و اگر دولت جدید نتواند وعده های اقتصادی و به ویژه معیشتی را که به مردم داده است، برآورده کند و از طرف دیگر نخواهد در حوزه سیاست خارجی به بررسی دقیق تر و رویکرد های احتمالی معین تر و آشکارتری بپردازد باید منتظر سخت تر شدن کار در این مسیر باشیم. به هر تقدیر تغییر دولت در ایران به معنای تغییر در قوه مجریه؛ آن هم با وجود انتخاب شخصیتی چون آقای رئیسی که دارای سابقه معینی در نظام جمهوری اسلامی نزدیک به از کاران قدرت و شخص رهبری تلقی می شود و قبل از این اعلام مواضعی را در جایگاه ریاست قوه قضائیه و مناصب دیگر در این قوه و سابقه های مشخص را در دستگاه مدیریتی و در رفتار سیاسی خود در سال های پس از انقلاب و در این چهار دهه دارد؛ برمی انگیزد و بالطبع باید منتظر بود تا ببینیم چگونه با این تغییر و تحول روبرو خواهند شد. نمی توان گفت چون رئیس جمهور تنها رئیس قوه مجریه است و تأثیری در سیاست های کلان ندارد پس باید اثرات او را نادیده انگاشت؛ بلکه به این معناست که باید اثرات او را در جایگاه و نقش و جایگاهی که داراست مورد ارزیابی قرار داد که به نظر می رسد کشورهای مختلفی که با ایران لبه های ارتباطی گسترده ای دارند این معنا را در نظر خواهند گرفت.

ابر تورم و وزن و نژاد؛ رای در برابر گر سنگی

محمد طیبیان
اقتصاددان

آمریکا شدید تر شد، برای ایجاد اطمینان قلبی، زینت تمام دارایی های خود را در وزن و نژاد به یک شرکت گمنام روسی دیگر فروخت که صد درصد متعلق به دولت روسیه است. رسماً دولت روسیه صاحب اختیار منابع نفتی و نژاد شده است. در مقابل خدمات امنیتی ناقابل دوستانه ای هم ارائه می کند. در سال ۲۰۲۰ که برخی ژنرال ها اقدام به کودتا علیه رئیس جمهور مادورا کردند، دولت روسیه یک جموجت کماندو ارسال کرد و ژنرال های کودتاجی را بر سر جایشان نشاند و رفیق مادورا، رئیس جمهوری فاجعه زار، علی الحساب از مقام خود خیالش راحت است. البته مادورا با انتخابات در قوه و بر خوردار است. نرخ تورم در سال ۲۰۱۳ زیر ۶۰ درصد بوده طی دو سال به ۲۰۰ درصد رسیده و همچنان شتابان از مرز ۲۰۰ درصد در سال فراتر می رود. این کشور یک خیز یک شریک تجاری بزرگ دارد، یعنی حکومتگران نفت کشور ایران که هم روسیه است. بی ارزش تر می شود، زینت کنترل تولید نفت و نژاد و صادرات آن را به دست داشت؛ این کنترل را نیز از طریق تأمین وام های کلان به دولت و نژاد کسب کرده بود. می توان تصور کرد که پول بی ارزش و نژاد، که با سرعت نجومی بی ارزش تر می شود، نمی تواند کفاف هزینه نژاد ها و مقامات را بدهد. زینت به کمک آمده و خبرها بود که حقوق زیر میزی این بزرگان را با یورو و دلار تأمین می کند، از روی رفاقت؛ برخی اقدام معیشتی را هم برای سایرین. سال گذشته که تورم های

امکان تغییر در سیاست خارجی دور از انتظار است

مهدی مطهر نیا
آینده پژوه سیاسی و اجتماعی

سیاست خارجی در ایران از دالان پریهایوی تصمیم سازی می گذرد و در نهایت در چارچوب فراقوه مجریه و در مرکزیت تصمیم گیری نظام جمهوری اسلامی ایران؛ یعنی شخص رهبری نظام به فرجام می رسد. این امر اکنون کاملا هویدا و توسط ایشان پس از انتشار فایل صوتی محمدجواد ظریف مورد تایید قرار گرفته است. لذا سیاست خارجی صرفا در قوه مجریه تبیین و تشریح نمی شود و حتی قوه مجریه در نظام تصمیم سازی در رکن نخست این معنا نیست. اگر چه در مقام اجرا دستگاه وزارت امور خارجه به عنوان دستگاه دیپلماتیک آن را رسماً اجرا می کند اما خود وزارت امور خارجه هم مزموچی از نیروهای متفاوت فراقوه مجریه در قوه مجریه هستند که در مسیر پیاده سازی سیاست خارجی می شوند. تغییر و تحول در مساله های تحت عنوان سیاست خارجی در دست قوه مجریه نیست؛ بلکه در چارچوب سیاست های فراقوه مجریه به انجام می رسد. از این رو باید بگویم آنچه تحت عنوان سیاست خارجی در دوران بعد از روحانی گفته می شود تنها در سطح ادبیات و بعضی از تاکتیکها و تکنیکها می تواند تمایز ایجاد کند؛ اما تفاوتی وجود نخواهد داشت. در اینجاست که باید میان دو مفهوم تفاوت و تمایز مرز گذاری کنیم. معتقدم تفاوتی در سیاست خارجی ایران روی نخواهد داد اما تمایزهایی از منظر ادبیات و کاربرد واژگان و همچنین روش های پیاده سازی دستگاه دیپلماسی در نهایت احتمال وقوع دارد اما امکان تغییر در سیاست خارجی با تغییر ریاست جمهوری در ایران دور از انتظار است. از طرف دیگر آقای رئیسی به عنوان یکی از اصلی ترین نیروهای جناح اصولگرا و مصطلح به انقلابی مطرح است که به هر تقدیر در سیاست خارجی هرگونه نزدیکی به ایالات متحده آمریکا یا پذیرش قواعد بین المللی جبری خارج از مرزهای ملی را سارژن تلقی می کند و به نیروهای رقیب خود در این زمینه نقدها و جهت گیری های خاصی را مطرح کرده اند و اکنون با به دست آوردن قدرت باید جوابگوی آن مواضع و نظریات و دنبال کننده آن هیفاتیهایی باشند که بر پروان به نقد دولت های پیشین در زمینه سیاست خارجی پر داخته اند. لذا آنچه مسجل است اینکه سیاست خارجی ایران در بر تو این تغییر و تحول در حالت پارادوکسیکال قرار می گیرد. از یک طرف به هر تقدیر فشار های بین المللی بر ایران و اقتصاد ایران بسیار بالاست و اگر دولت جدید نتواند وعده های اقتصادی و به ویژه معیشتی را که به مردم داده است، برآورده کند و از طرف دیگر نخواهد در حوزه سیاست خارجی به بررسی دقیق تر و رویکرد های احتمالی معین تر و آشکارتری بپردازد باید منتظر سخت تر شدن کار در این مسیر باشیم. به هر تقدیر تغییر دولت در ایران به معنای تغییر در قوه مجریه؛ آن هم با وجود انتخاب شخصیتی چون آقای رئیسی که دارای سابقه معینی در نظام جمهوری اسلامی نزدیک به از کاران قدرت و شخص رهبری تلقی می شود و قبل از این اعلام مواضعی را در جایگاه ریاست قوه قضائیه و مناصب دیگر در این قوه و سابقه های مشخص را در دستگاه مدیریتی و در رفتار سیاسی خود در سال های پس از انقلاب و در این چهار دهه دارد؛ برمی انگیزد و بالطبع باید منتظر بود تا ببینیم چگونه با این تغییر و تحول روبرو خواهند شد. نمی توان گفت چون رئیس جمهور تنها رئیس قوه مجریه است و تأثیری در سیاست های کلان ندارد پس باید اثرات او را نادیده انگاشت؛ بلکه به این معناست که باید اثرات او را در جایگاه و نقش و جایگاهی که داراست مورد ارزیابی قرار داد که به نظر می رسد کشورهای مختلفی که با ایران لبه های ارتباطی گسترده ای دارند این معنا را در نظر خواهند گرفت.

امکان تغییر در سیاست خارجی دور از انتظار است

مهدی مطهر نیا
آینده پژوه سیاسی و اجتماعی

سیاست خارجی در ایران از دالان پریهایوی تصمیم سازی می گذرد و در نهایت در چارچوب فراقوه مجریه و در مرکزیت تصمیم گیری نظام جمهوری اسلامی ایران؛ یعنی شخص رهبری نظام به فرجام می رسد. این امر اکنون کاملا هویدا و توسط ایشان پس از انتشار فایل صوتی محمدجواد ظریف مورد تایید قرار گرفته است. لذا سیاست خارجی صرفا در قوه مجریه تبیین و تشریح نمی شود و حتی قوه مجریه در نظام تصمیم سازی در رکن نخست این معنا نیست. اگر چه در مقام اجرا دستگاه وزارت امور خارجه به عنوان دستگاه دیپلماتیک آن را رسماً اجرا می کند اما خود وزارت امور خارجه هم مزموچی از نیروهای متفاوت فراقوه مجریه در قوه مجریه هستند که در مسیر پیاده سازی سیاست خارجی می شوند. تغییر و تحول در مساله های تحت عنوان سیاست خارجی در دست قوه مجریه نیست؛ بلکه در چارچوب سیاست های فراقوه مجریه به انجام می رسد. از این رو باید بگویم آنچه تحت عنوان سیاست خارجی در دوران بعد از روحانی گفته می شود تنها در سطح ادبیات و بعضی از تاکتیکها و تکنیکها می تواند تمایز ایجاد کند؛ اما تفاوتی وجود نخواهد داشت. در اینجاست که باید میان دو مفهوم تفاوت و تمایز مرز گذاری کنیم. معتقدم تفاوتی در سیاست خارجی ایران روی نخواهد داد اما تمایزهایی از منظر ادبیات و کاربرد واژگان و همچنین روش های پیاده سازی دستگاه دیپلماسی در نهایت احتمال وقوع دارد اما امکان تغییر در سیاست خارجی با تغییر ریاست جمهوری در ایران دور از انتظار است. از طرف دیگر آقای رئیسی به عنوان یکی از اصلی ترین نیروهای جناح اصولگرا و مصطلح به انقلابی مطرح است که به هر تقدیر در سیاست خارجی هرگونه نزدیکی به ایالات متحده آمریکا یا پذیرش قواعد بین المللی جبری خارج از مرزهای ملی را سارژن تلقی می کند و به نیروهای رقیب خود در این زمینه نقدها و جهت گیری های خاصی را مطرح کرده اند و اکنون با به دست آوردن قدرت باید جوابگوی آن مواضع و نظریات و دنبال کننده آن هیفاتیهایی باشند که بر پروان به نقد دولت های پیشین در زمینه سیاست خارجی پر داخته اند. لذا آنچه مسجل است اینکه سیاست خارجی ایران در بر تو این تغییر و تحول در حالت پارادوکسیکال قرار می گیرد. از یک طرف به هر تقدیر فشار های بین المللی بر ایران و اقتصاد ایران بسیار بالاست و اگر دولت جدید نتواند وعده های اقتصادی و به ویژه معیشتی را که به مردم داده است، برآورده کند و از طرف دیگر نخواهد در حوزه سیاست خارجی به بررسی دقیق تر و رویکرد های احتمالی معین تر و آشکارتری بپردازد باید منتظر سخت تر شدن کار در این مسیر باشیم. به هر تقدیر تغییر دولت در ایران به معنای تغییر در قوه مجریه؛ آن هم با وجود انتخاب شخصیتی چون آقای رئیسی که دارای سابقه معینی در نظام جمهوری اسلامی نزدیک به از کاران قدرت و شخص رهبری تلقی می شود و قبل از این اعلام مواضعی را در جایگاه ریاست قوه قضائیه و مناصب دیگر در این قوه و سابقه های مشخص را در دستگاه مدیریتی و در رفتار سیاسی خود در سال های پس از انقلاب و در این چهار دهه دارد؛ برمی انگیزد و بالطبع باید منتظر بود تا ببینیم چگونه با این تغییر و تحول روبرو خواهند شد. نمی توان گفت چون رئیس جمهور تنها رئیس قوه مجریه است و تأثیری در سیاست های کلان ندارد پس باید اثرات او را نادیده انگاشت؛ بلکه به این معناست که باید اثرات او را در جایگاه و نقش و جایگاهی که داراست مورد ارزیابی قرار داد که به نظر می رسد کشورهای مختلفی که با ایران لبه های ارتباطی گسترده ای دارند این معنا را در نظر خواهند گرفت.